

TérjeteK meg!

Lectio: Jer 7,1-15

Textus: Jer 26,12-13

A bibliaolvasás során Jeremiás templomi beszédét hallottuk Jer 7,1-15 –ből. Nem valami szívderítő dolgokat mond a próféta. A népnek és a vezetőknek sokkal jobb lenne, ha valami dicséretes, vagy vigasztaló próféciát hallanának. Ám ezzel ellentétben Jeremiás a templom lerombolásáról beszél.

Mi is belesünk abba a hibába, hogy inkább dicséretes prédikációkat szeretnénk hallani. Arról, hogy szeret az Isten. Arról, hogy megbocsát az Isten. De Isten nem csak szerető és megbocsátó Isten, hanem a bűnt gyűlölő és azt megbünteti, ha az ember, vagy a nép nem alázza meg magát és nem gyakorol bűnbánatot.

Isten népe is hallja a hamis prófétáktól: **„Az Úr Temploma, az Úr temploma, az Úr temploma ez!”** (Jer 7,4). Azt mondja az Úr, hogy ezek „hazug beszédek”, vagyis nem a templom miatt lesz megtartatása a népnek, hanem csak akkor, ha megtérnek az Úrhoz.

Jeremiás próféta éppen erre hívja fel a nép figyelmét. A megtérésre! Különben a templom is elpusztul.

Érdekes: a papok és a próféták reagálnak a leghevesebben Jeremiás beszédére. Pedig nekik igazán kellene érteniük e prófétai beszédet. Ők azonban egyenesen istenkáromlásnak tartják, és mint olyan embert, aki Istent káromolja, meg akarják kövezni. Jeremiást a királyi főemberek mentik meg a biztos haláltól.

A próféta ekkor megszólal: **„Az Úr küldött engem!”** Meg vagy-e arról győződve drága Testvérem, hogy engem is az Úr küldött erre a szószékre? És minden lelkipásztort! Különben nem hallasz mást, mint emberi szavakat. De én

azért imádkozom minden istentisztelet előtt, hogy Isten Szent Lelke az emberi szavakat Igévé formálja a ti szívetekben. Ti is imádkozzatok ezért! Imádkozzatok, hogy Isten Lelke készítse el a ti szíveteket, hogy a prédikáció valóban igehirdetés legyen, ami aztán átformálja életeteket.

Jeremiás szavait tovább lehet értelmezni a magunk, mindannyiunk életére nézve. Mindannyian az Úr küldöttei kell, hogy legyünk a magunk helyén. Meg vagy-e erről győződve? Vagy csak úgy beleélsz a világba? A feleség az Úr küldötte kell, hogy legyen a férj számára, aki Isten tanácsait kell, hogy továbbítsa férje felé. Sokszor a hibákra is rámutatva. Nem hálás feladat ez! Nekem sem nagyon tetszik, ha feleségem figyelmeztet botlásaimra, hibáimra, de amikor magamba szálllok, igazat adok neki. S ez fordítva is kell, hogy működjön. Vagyis a férjnek is kell figyelmeztetnie a feleségét, persze szeretettel és nem parancsolva. No, meg a gyermekeink számára is az Úr küldöttei vagyunk! Ha nem így élünk és nem neveljük őket kegyes életre, bizony rajtunk fogja majd számon kérni az Úr őket.

Az Úr küldöttei vagyunk a szomszédjaink, a gyülekezet tagjai számára. Felelősek vagyunk egymásért. Egymásnak „őrizői” kell, hogy legyünk, mert vérüket rajtunk kéri Isten majd számon!

Az Úr küldötte egyébként nem is tehet mást, mint hogy eleget tesz ennek a küldetésnek.

Ámos is erre figyelmeztet (3,8): **„Ha az oroslán ordít, ki ne félne?**

Ha az én Uram, az Úr szól, ki ne prófétálna?”

Jeremiás is felsír: **„Rávetél Uram engem, és rávétettem.**

Megragadtál engem és legyőztél.” (Jer 20,7).

Nehéz olykor, vagy gyakran (?) az Úr küldetésében járni, hiszen ítéletes dolgokat is kell hirdetni, de akkor is azt kell tenni, amire az Úr megbízatást ad.

Egyébként Jeremiás ítélethirdetése feltételes: ha a nép „megjobbítja cselekedeteit”, az „Úr megbánja” a veszedelmet, amellyel fenyegetett.

Erről van szó már a 18,11-ben is. **„Nosza, térjete meg, ki-ki a maga gonosz útjáról és jobbítsátok meg útjaitokat és cselekedeteiteket.”** Ugyanezt mondja a mai Ige is: **„...jobbítsátok meg útjaitokat és cselekedeteiteket és hallgassatok az Úrnak, a ti Istenetek szavára, és az Úr megbánja a veszedelmet, amellyel fenyegetett titeket.”** (Jer 26,13)

Miről is van szó tulajdonképpen? Hogyan kell megjobbítani útjainkat és cselekedeteinket? Megtudjuk a próféta templomi beszédéből.

1. Arról beszél, hogy az Isten választott népe igazán ítél ember és ember között. Nem tesz különbséget ember és ember között, szegény és gazdag, egyszerű és vezető, férfi és nő között.
2. Jövevényt, árvát, özvegyet nem nyomorgat. Pedig hajlamos az ember erre. Hiszen, nincs ki védje őket. Őket meg lehet rövidíteni, jogaikból ki lehet forgatni, be lehet csapni. Azt mondja az Úr: Ne így legyen!
3. Idegen isteneket ne imádjanak! Bálványokat. A Baált és más bálvány istent. Lehet, hogy ideig-óráig jó az élvezet, az öröm. De ne ezt tedd! Jobbítsd meg utadat! Az Urat imádd és ne a Mammont, ne a munkát. Ne bálványozd gyermekedet, stb.
4. Loptak, öltek paráználkodtak. Mint mi! Meglopjuk egymást. Önző módon élünk és meglopjuk a mieinket szeretetben, békességben s ugyanezt öljük meg szívükben. S parázna módon él az ember. Összeköltözik, a feleség mellett mással is hál. Jobbítsátok meg útjaitokat, térjete meg, mondja az Úr.
5. Istenre esküsznek, és a Baálnak áldoznak. Az ember a maga kétlaki életével megkeseríti az Istent. Eljárnak a templomba is és járják a maguk Isten nélküli útját is. Szórakoznak, élvezeteiket hajszolják. Isten nélkül rámeleg a békességük és egészségük.

Isten hirdeti az ítéletet. Ám, ha a nép megtér, kegyelmet talál. Isten megbánja a gonoszt, amit a néppel akar cselekedni. Annyira megbánta, hogy hőnszeretett, egyszülött Fiát adta a keresztre. Vére elmossa vétkeinket, ha megtérünk, ha megbánjuk bűneinket és lerakjuk a golgotai kereszt tövébe. Isten Jézusért megbocsát és kegyelmét ajándékozza, hogy mennybe jussunk.

Akarod-e ezt? Akarsz-e a mennybe jutni? Én hiszem, hogy szeretnél. Nem kell mást tenned, mint megnyitni szívedet. Fogadd be Jézust! Engedd, hogy rendet rakjon ott. Engedd, hogy Ő maga mondja meg, hogy mit cselekedj! A mai Ige szerint arra kér, hogy jobbítsd meg útjaidat és cselekedeteidet. Hidd el nem a világi utak és a világi cselekedetek tesznek boldoggá!

Hogyan sikerül ez? Mindenek előtt, vedd komolyan az imádkozást. Kérdd az Urat, hogy Ő adjon erőt erre. Aztán olvasd a Bibliát. Ne csak hébe-hóba, hanem naponta. Buzgalmasan. Járj a templomba. Minden vasárnap. S kérd Isten Szent Lelkének erejét és megvilágosító hatalmát! Bizonyos vagyok benne, hogy megsegít az Úr!

Hallgassunk az Úr, a mi Istenünk szavára!

Ámen.

Énekek: 154, 302,462. (MRÉ).

Biharszentjános, 2014.11.09.

Csomay Árpád.